

Muziktherapeut Dylan Eizema

“Door meneer uit te dagen komt hij tot grotere zelfexpressie dan voorheen.”

“De sessie begint zoals altijd met een losse improvisatie op de piano. Meneer heeft jarenlang ervaring op de piano opgedaan in zijn leven, maar door zijn dementie is het spelen lastig geworden. Daarom bied ik meneer vooral structuur door een duidelijke muzikale basis neer te leggen op de piano die makkelijk te volgen is en meneer de mogelijkheid geeft om zijn eigen muzikale gang te gaan.

Als therapeut neem ik als het ware veel van het muzikale denkwerk op me om meneer de kans te geven om, ondanks zijn ziektebeeld, toch tot zelfexpressie te komen. Meneer pingelt wat op de piano en ik ondersteun dit door zijn energieniveau over te nemen en zijn riedeltjes te imiteren. Op deze manier wordt meneer uitgedaagd tot nieuw spel en krijgt hij een gehoord gevoel.

Het lukt echter niet om tot een doorlopend spel te komen, de concentratie en de muzikaal technische vaardigheden van meneer laten hem in de steek. Als muziktherapeut zijn wij echter getraind om naar mogelijkheden te zoeken en te experimenteren, dus hier leg ik mij niet bij neer. Na een tijd begin ik vocaal te improviseren en zoek ik hierin contact met meneer. Op zijn beurt begint meneer te fluiten. Doordat hij hierbij geen instrument nodig heeft speelt de fysieke technische vaardigheid geen rol meer en meneer komt volledig los. Waar hij voorheen enkel korte riedeltjes op de piano speelde, lukt het hem nu om zeker acht minuten lang aan een stuk door te improviseren. Tijdens zijn improvisatie varieer ik in akkoorden en ritmes om meneer uit te dagen om zijn spel meer expressief en muzikaal complex te maken. Meneer reageert hier prachtig op met ingewikkelde en geïnspireerde melodielijnen. Van zijn ziektebeeld is in dit moment niks te merken, meneer staat volledig in zijn kracht en zet zijn muzikale vaardigheden en kennis sterk op de voorgrond. Door meneer uit te dagen komt hij tot grotere zelfexpressie dan voorheen. Uiteindelijk maak ik door mijn begeleiding te vertragen en de akkoordprogressie af te ronden een einde aan de improvisatie. Meneer merkt dit op en volgt mij netjes door zijn melodielijn af te ronden en houdt daarna zelf de slottoon aan.

Na afloop uit meneer zijn enthousiasme en tevredenheid over de improvisatie met een grote glimlach op zijn gezicht. Wanneer ik mijn enthousiasme deel en meneer complimenteer op zijn solo worden de trots en het plezier nog sterker. Samen genieten we kort na over ons samenspel, waarna ik de sessie afrond om meneer in zijn positieve emotie te laten.

Mensen met dementie en hun naasten kunnen vaak verdrinken in de verloren mogelijkheden die bij de ziekte komen kijken. Als muziktherapeuten kijken wij juist naar de mogelijkheden die nog over zijn voor de cliënt. Door cliënten te ondersteunen en hen uit te dagen om naar deze mogelijkheden te kijken, kan hun eigenwaarde sterk worden vergroot en kunnen deze mensen hun ziekte even loslaten. Tijdens deze sessie heeft meneer de mogelijkheid gekregen om zichzelf te uiten op zijn eigen manier en heeft hij intensief positief contact gemaakt met zijn omgeving.”